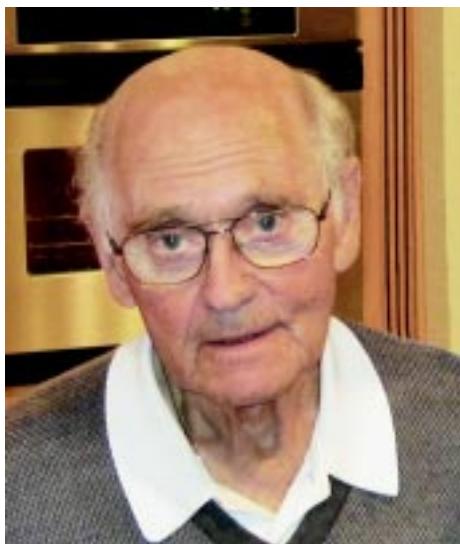

ПАМ'ЯТІ

Мостович Леонід Григорович

З глибоким сумом сповіщаємо, що 12 лютого у віці 92 роки пішов з життя лікар-радіолог, професор медичної школи Університету Кентуккі (США), голова відділення радіології Медичного центру управах ветеранів при Університеті Кентуккі в Лексінгтоні Леонід Григорович Мостович.

дичного центру управах ветеранів при Університеті Кентуккі в Лексінгтоні Леонід Григорович Мостович.

Непростим і нелегким був життєвий шлях цієї непересічної людини. Сьомий, найменший сину родині священника, він народився 4 жовтня 1919 р. у Березне, що на Волині. Змолоду був активістом українського визвольного руху. Вже під час першої еміграції Леонід Григорович став одним з організаторів українського відродження Холмщини і Підляшшя. За активну участь у боротьбі за визволення українського народу був ув'язнений і перебував у польських (Береза-Картузька) і німецьких (Аушвіц-Біркенау) в'язницях і тaborах. З фашистських тaborів смерті визволила Л.Г. Мостовича американська армія.

Після Другої світової війни він вступив на медичний факультет Інсбрукського університету (Австрія), брав активну участь у студентсько-му і громадському житті українців у цій країні.

Леонід МОСТОВИЧ

СТЕЖКАМИ ДОЛІ

УКРАЇНА
ЗАХІДНА ЕВРОПА
АМЕРИКА

Сповини, роздуми, рефлексії

Київ
«Літературна Україна»
2012

Закінчивши навчання з відзнакою, Леонід Григорович ще п'ять років відвивав вишкіл з інтернатури й рентгенології в університетських клініках Інсбрука.

У 1957 р. Л.Г. Мостович разом з родиною емігрував до м. Луївіл, штат Кентуккі, США, де 1964 р. завершив спеціалізацію з радіології, а за рік склав спеціальні іспити і переселився до Лексінгтона, де почав працювати інструктором кафедри радіології в Медичній школі. Його професійні риси були підтвердженні новими мікро-камі зростання: з 1966 р. він — асистент-професор, 1970 р. — асоційований професор, 1978 р. — повний професор. Крім студентів і резидентів радіології професор передавав свої знання слухачам школ медичних сестер, асистентам лікарів і радіологічним технікам. Цю роботу Леонід Григорович поєднував з обов'язками керівника радіологічного відділення ветеринарного шпиталю при університетських клініках Лексінгтона.

Крім сутово професійної діяльності Л.Г. Мостович багато часу приділяв громадським справам як член Американського коледжу радіології, Радіологічного товариства Південної Америки, численних американських медичних товариств, Українського лікарського товариства Північної Америки (УЛТПА), дійсний член наукового Товариства Шевченка в Америці та науковий референт Світової федерації українських лікарських товариств. Неоціненою для колег була допомога Л.Г. Мостовича — дорадника у плануванні та у статкуванні радіологічних центрів, інспектора акредитації радіологічних інститутів США з Американського коледжу радіологій.

Леонід Григорович брав активну участь у американському та українському громадсько-політичному житті, виступав за правдиве висвітлення українських реалій у пресі й на телебаченні, виступав в університетах, церквах та різних установах. Протягом усіх років свого перебування в США доктор Л.Г. Мостович був

щедрим жертводавцем на українські громадсько-політичні церковно-культурні установи.

З 1990 р. він активно співпрацював з колегами в Україні, у багатьох медуніверситетах читав лекції про сучасну діагностику й терапевтичну медичну технологію, був одним з ініціаторів організації Асоціації радіологів України в Києві та створення товариства радіологів українського походження у США і Канаді.

Доктор Мостович з великим ентузіазмом підтримав видання «Українського радіологічного журналу» — першого українського видання такого профілю на рідних батьківських землях, був членом його редакційної колегії.

Шляхетна людина, яка любила свою Батьківщину, свій народ, колишній політв'язень, Леонід Григорович завжди допомагав тим, хто цього потребував. Йому щиро вдячні численні колеги радіологи. Багатогранну діяльність Л.Г. Мостовича відзначено багатьма відзнаками: мерія Лексінгтона присвоїла йому звання видатного громадянина міста, штатномінував «Полковником Кентуккі», а Федеральний уряд (Департаменту справах ветеранів) з Вашингтона нагородив золотою медаллю.

Разом із родиною Л.Г. Мостовича щиро жалкуємо з приводу великої втрати для американської медицини і близьких покійного.

Світла пам'ять про цю непересічну людину завжди житиме в серцях тих, хто знав Леоніда Григоровича. Вічна йому пам'ять!

*Асоціація радіологів України
Українське товариство радіаційних
онкологів*

*Колектив ДУІнституту медичної радіології
ім. С.П. Григор'єва НАМН України*

*Редакція «Українського радіологічного
журналу»*

*Член-кореспондент НАМН України,
професор М.І. Пилипенко*

Зі спогадів про професора Мостовича

Це була справді дивовижна людина: в часи війни пройшовши всі тортури концтаборів, післявоєнне поневіряння по Західній Європі (в ті часи поверталися до України було небезпечно для життя), переїзд до США, де він з успіхом склав іспити і в подальшому став «full» професором, Леонід Григорович завжди любив Україну, стежив за подіями в країні, сумував.

Я познайомився з подружжям Мостовичів в 1995 році на відкритті Конгресу радіологів України в оперному театрі в Києві. Впродовж наступних своїх візитів до нас Леонід Григорович декілька разів збиралася на кафедрі радіології НМАПО ім. П.Л.Шупика рентгенологів, читав їм цікаві лекції з зображення рентген-КТ-МРТ зображень, а закінчуєчи спілкування, зі слізами на очах розповідав, чому він змушений був покинути Україну.

Моїй родині (сину і дружині) випало щастя спілкуватися з Леонідом Григоровичем та його дружиною — пані Оксаною Мостович; вони двічі були у нас у домі і потім багаторок відвідали нашу український борщ з пампушками і вареники із м'ясом і картоплею. Протягом останніх 14 років я обов'язково поздоровляв родину Мостовичів з Новим роком і Різдвом Христовим. Отримавши наші вітання, пан Леонід завжди телефонував і по півгодини розмовляв зі мною, цікавився нашими новинками, діяльністю АРУ, життям України загалом.

З Леонідом Григоровичем у мене пов'язані дуже цікаві спогади: візит на 5 днів до Лексінгтона (штат Кентуккі), де він багато років очолював відділ діагностичної радіології Лексінгтонського університету; зустрічі в Чикаго на з'їздах RSNA, дружня вечірня, яку організували

американські радіологи українського походження. За безпосередньої участі Леоніда Григоровича вони започаткували товариство друзів-партнерів з радіології США для допомоги АРУ (а це журнали, книги, оргтехніка, лекції в Україні, прийом вітчизняних радіологів і т.ін.).

Ніколи не забуду нашу подорожу Чернігів. Леонід Григорович і пані Оксана дуже добре орієнтувалися в історії України, культурній спадщині, літературі й мистецтві. Тому коли в 1996 р. вони попросили мене і покійного професора Анатолія Пилиповича Лазаря організувати їм екскурсію в стародавній Чернігів, де вони ніколи не були, то ми з радістю погодилися. Леонід Григорович фотографував усі храми, церкви в Козельці, Чернігові, а гід, яка вела майже 6 годин екскурсію, була дуже здивована витривалістю людей похилого віку та надто — їх ерудицією. Леонід Григорович тоді побачив і життя звичайного українського села, куди ми заїхали з візитом до матері Анатолія Пилиповича.

Останніми роками Леонід Григорович тяжко хворів, але в телефонних розмовах зі мною висловлював надію на приїзд до рідної України. Несудилося.

У мене в архіві зберігаються кілька листів, які він нам писав. В одному з них є такі слова: «**Я переконаний, що Україна буде не тільки вільною і самостійною, а і багато і впевненою в собі країною**» (1997).

*Професор Д.С. Мечев,
зав. кафедри радіології
НМАПО ім. П.Л. Шупика*

Шановні колеги!

Сумно мені повідомити вам, що недавно відійшов у вічність старший основоположник, член професійної групи «Друзі радіології в Україні» – «Friends of Radiology in Ukraine» та член редакційної ради «Українського радіологічного журналу» (Харків) доктор Леонід Мостович.

З повагою,
д-р Адріян Баранецький
секретар *Friends of Radiology in Ukraine*,
член редакційної ради «Українського радіологічного журналу».

12.02.2012 відійшов у Вічність мій дорогий тестъ, д-р Леонід Мостович. Шляхетна людина! Любив свою родину, свій народ, і завжди допомагав усім, які були в потребі. Бувший політв'язень Берези-Картузької німецьких концтаборів, провідний член ОУН! Допомагав українським радіологам-колегам.

Вічна Йому Пам'ять! Героям Слава!

Юрій Дейчак